

La il·lusió inesgotable de Xevi

Xevi, l'il·lusionista cristinenc i internacional, va organitzar dijous a l'Espai Ridaura la 15a edició de la ja tradicional Nit d'il·lusió de Santa Cristina d'Aro, la gran cita màgica de l'estiu a la Costa Brava. Com ja és habitual també, l'Espai Ridaura es va quedar petit i les entrades es van exhaurir amb la rapidesa d'un prestidigitador. Després dels recents intents per crear altres festivals de màgia en poblacions properes, la Nit d'il·lusió ha tornat a quedar-se com l'únic festival de màgia estable de l'estiu gironí, si considerem que els festivals de Torroella i Banyoles tenen lloc en la recta final de la primavera.

Encara que sembli una obvietat, si la Nit d'il·lusió encara és possible, després de quinze anys, és per la il·lusió –valgui la redundància– inesgotable de Xevi, després de mig segle de dedicació professional a l'il·lusionisme i de fundar i dirigir la Casa Màgica de Santa Cristina, l'únic museu de la màgia que hi ha actualment a Catalunya.

Per celebrar la 15a edició de la Nit d'il·lusió, Xevi va preparar un cartell amb més números que altres anys, molts provinents del món francòfon, en què la màgia té molts més adeptes que no pas aquí, com ho demostra la seva presència habitual en programes televisius de màxima audiència com ara *Le plus grand cabaret du monde*, presentat per l'etern Patrick Sebastien, al qual Xevi sempre cita en els seus festivals quan vol remarcar que l'artista que està presentant té un currículum modèlic.

Dijous va obrir la nit Valérie, amb un número molt elegant basat en el canvi d'aspecte, a través de màscares i vertiginosos canvis de vestuari, fins i tot amb la creació d'un curiós personatge masculí amb vida pròpia aparent, a la seva esquena.

Amb ambientació detablao flamenc, el duet francès Les Alciati va deixar el públic literalment bocabadat fent aparèixer del no res coloms i altres ocells, amb o sense gàbia, i fins i tot dos gossets. Posteriorment van tornar a sortir dos cops més a l'escenari, com Antoine et Sandra –canvi d'estil, canvi de nom– per oferir dos números de grans il·lusions, amb caixes màgiques on apareixien i desapareixien l'home, la dona i fins i tot un gos de notable envergadura.

Zuk & Silhouette van escenificar un número força imaginatiu i visual protagonitzat per un autòmat golfista i un escombraire desconcertat per un robot tan humà, amb el qual acaben intercanviant papers. Més dimensió poètica i felliniana va tenir el número de l'italià Vittorio Marino, personatge singular que creixia i minvava alternativament segons avançava per l'escenari, i acabava inflant-se a ell mateix per recuperar el volum màxim. El jove il·lusionista català Txema –creant la seva pròpia Julieta– i el francès i multipremiat Pilou, que va tancar l'espectacle, van manipular cartes, boles i pomes amb els seus dits ultraràpids, mentre que Xevi va omplir les pauses entre números amb humor, uns quants voluntaris grans i petits, i una professionalitat a prova de bombes.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/769369-la-ilmlusio-inesgotable-de-xevi.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss